

Prof. Dr. R. GOLDSCHMIDT. Einführung in die Vererbungswissenschaft, 4 Auflage. Verlag WILH. ENGELMANN, Leipzig. Geb. ± fl. 9.—.

Van dit boek dat wij in D. L. N. pg. 000 aankondigden is al weer een nieuwe druk verschenen. Blijkbaar is het een van de meest gebruikte wellicht het meest gebruikte leerboek voor de Erfelijkheidsleer. Het heeft inderdaad veel voor, doordat het zoo veelomvattend en toch beknopt en duidelijk is.

In dezen vierden druk zijn in alle hoofdstukken weer kleine veranderingen en toevoegingen aangebracht, die door nieuwe onderzoekingen noodig waren geworden. In het bijzonder zijn aangevuld o.a. de hoofdstukken over Soortskruisingen, over Inteeit, over het Oenothera probleem. Op verschillende gebieden van de Erfelijkheidsstudie volgen ook thans nog de onderzoekingen elkaar zoo snel op (o.a. op het laatstgenoemde gebied die van Hugo de Vries en anderen), dat een leerboek, hoe snel de nieuwe drukken ook verschijnen, toch eigenlijk steeds een reeds weer verlaten standpunt inneemt.

J. Hs.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Rectificatie. — Door uitstelligheid kwam de ter correctie toegezonden drukproef van 't artikel „Bezoek aan den St. Pietersberg en Epen” in 't nummer van 1 Aug. te laat in mijn bezit. Hierdoor kon ik enkele ingeslopen onjuistheden niet meer verbeteren.

Men gelieve bij de verkleinde reproductie van foto 1, de accolades ook verkleind en iets lager te denken, zoodat de bovenste bryozoënlagen de deklaag vormt van de grotingangen.

pag. 107 regel 14 v. b.; staat: krijtsand, lees: krijtwand.

pag. 108. regel 4 v.b.; staat: 1½ dM., lees: 1½ M.

De onderschriften van fig. 6 en 7 gelieve men te verwisselen.

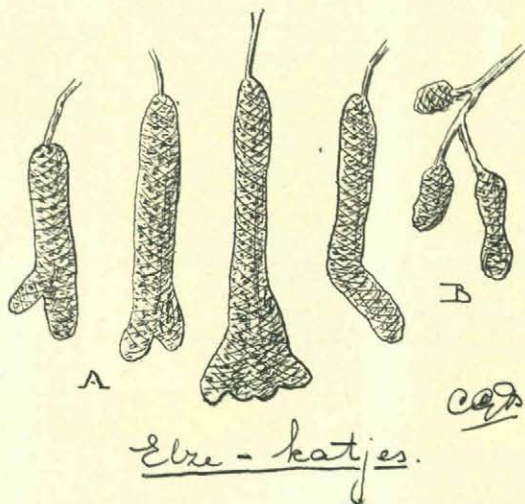
Vlaardingen, Aug. '24.

P. HUMMELINCK.

Vergroeiing bij Elze-katjes. — Eind Januari had ik evenals andere jaren een bos katjes geplukt, om die thuis in bloei te trekken. Toen ik ze eens wat nauwkeuriger bekeek, merkte ik er wat bijzonders aan op. Sommige takken waren aan de uiteinden dicht bezet met mannelijke katjes. Soms wel twintig à dertig bij elkaar op een hoopje. Ze waren meest allen kort, maar er zaten d'er ook tusschen die allerlei gekke vormen hadden, zooals U op bijgaand schetsje kunt zien. Vorm A komt het meest voor, B minder en de anderen weinig of slechts in één à twee exemplaren.

Langzaam aan gingen de schubjes van elkaar, ze stoven heel gewoon net als de normale, alleen een dag later. Merkwaardig is, dat er op de twintig mannelijke hoogstens één vrouwelijk katje was.

Half Februari ben ik weer eens naar hetzelfde plekje gegaan. Verschillende takken heb ik toen nog kunnen vinden met van die tweelingen en andere gedrochten. Bij die tweede bezending waren er een heeleboel die niet willen stuiven, soms van binnen verdroogd zijn, zoodat je ze makkelijk tusschen je vingers kunt fijnwrijven.

Verschillende personen heb ik gevraagd of ze 't al eens eerder gezien hadden, maar nergens kon ik er wat van te weten komen. De laatste dagen heb ik honderden elzeboomen afgezocht, maar 't niet meer kunnen ontdekken. Heeft U er al eens eerder van gehoord?

Markt, Zutphen.

CHARLES GL. BEHRENS.

Een schelp, nieuw voor de fauna. — Ondergeteekende deelt mede op *Walcheren*, tusschen West-Kapelle en Zoutelande, een recente *Pectunculus violascens* (Lam.) gevonden te hebben.

Genoemd, tot de *Pelecypoda* behoorend weekdier is nieuw voor onze Mollusken fauna. Soms beschouwt men *Pectunculus violascens* wel als een variëteit van *Pectunculus gly-cimeris* (L.).

De schelp is aan de volgende eigen-schappen te herkennen.

Mantelindruksel zonder bocht.

Schelp rondachtig eenigszins „opge-blazen.”

Kleur van binnen kalkwit met wat bruine vlekken en strepen.

Van buiten is de schelp licht vleesch-kleurig.

Aan de binnenzijde is de schelp bijna langs den geheelen omtrek voor-zien van ribben (2—8 m.M.). Ook links en rechts van het slot bevinden zich ribben.

Deze loopten echter, in tegenstelling met die aan de zijde van het mantelindruksel, niet puntig uit.

Pectunculus gly-cimeris komt aan de Atlantische kust van Europa en in de Middellandsche zee voor. Ook spoelt ze b.v. bij Domburg menigmaal uit *Pliocene* en oudere lagen op. Voor zoover we konden nagaan is *P. violascens* (*P. Glycimeris* Var. *violascens*) tot de Middellandsche zee beperkt.

We begrijpen niet, hoe het dier in de *Schelde*, zooveel Noordelijker dan normaal is terechtgekomen.

Hilversum.

F. VERDOORN.

De Tuimelaar. — In aflevering 8, van 1 Dec. 1923 beschrijft de Heer A. B. van Deinse in zijn artikel over „De Nederlandsche Tuimelaars” o.a. een tuimelaar, die ten Zuiden van Kijkduin aanspoelde. Over dezen tuimelaar wilde ook ik nog iets mededeelen.

De bewuste tuimelaar (*Tursiops tursio*) spoelde in 't begin van Juni aan. Het exemplaar had er dus, toen de Heer van Deinse hem vond, ruim een maand gelegen.

Toen ik den 8en Juli (1922) het dier een bezoek bracht, om de voornaamste skeletdeelen in te rekenen, was ik tegenwoordig bij 't afsnijden van den kop en linker borstvin. Na afloop sneed ik voor mijzelf de rechter borstvin uit, benevens eenige halswervels. Ik stopte deze stukken toentertijd in den grond. Kortgeleden groef ik de skeletdeelen op, maakte ze schoon en daar ze bruin geworden waren, behandelde ik ze met waterstofperoxyde 3 %, waardoor ze de normale beenkleur weer terug kregen.

Ik ben nu in 't bezit van het skelet van de rechter borstvin, de atlas-draaier en 5 halswervels. De atlas-draaier is jammer genoeg door een bijlhouw beschadigd.

Vlaardingen, 31 Juli '24.

P. HUMMELINCK.

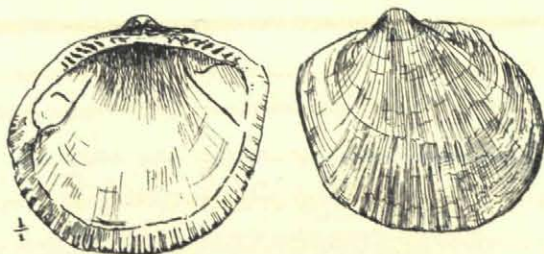
De Jeugdbond. — Hierbij heb ik de eer U mede te deelen, dat het Dagelijksch Bestuur van onzen bond voor het Bondsjaar '24—25 als volgt is samengesteld op de Algemeene Vergadering van 1 Augustus te Castricum (N.H.).

Algemeen Voorzitter: Jan A. Nijkamp, Den Haag.

Algemeen Secretaris: Kees Ittmann, Heemskerckstr. 2a, Den Haag.

Algemeen Penningmeester: Wim Wessels, Den Haag.

Redacteur: Jo de Jonge, Groningen.

Pectunculus Violascens (Lam.).